

«На чуже не зазіхай»

Дійові особи: Заєць-батько, Зайчиха-мати, Зайчик-Куцохвостик, Сорока, дівчинка, Лисиця.

Декорації: 2 дубки і ялинки.

Дія перша

Дія відбувається в лісі. Скаче сорока, у дзьобі тримає жучка. Почула шелест, злетіла на дерево. Скаче заєць, у нього велика книга на спині.

Заєць. О, яка важка книга, треба тохи перепочити

Сорока. Стре-ке-ке-трек.

Заєць. Гей, Сороко! Ти не знаєш часом, хто під старим дубом загубив книжку?

Сорока. Яку книжку?

Заєць. Та от цю! (Читає.) Українські народні казки. Я собі стрибаю додому, коли чую, щось шелестить. Я, звичайно, не элякався, але заховався за кущик. Обережно виглядаю, коли бачу. біля старого дуба лежить книга, а вітер тріпоче й сторінки. Я подивився на всі боки — нікого нема, взяв та й несу додому.

Сорока. А навіщо ти взяв? Хай би там і лежала. Хазяїн книжки повернувся б й забрав .

Заєць. Я ж так і хотів зробити, та дивись, яка хмара суне. Мабуть, дощ буде, нона ж розмокне. Ну, я пішов. Бувай!

Сорока. Стривай! А що ти будеш з нею робити? Стре-кеке-трек.

Заєць. Я обов'язково знайду хазяїна і поверну знахідку.

Сорока. Стрек-крек! Як же ти його знайдеш? Стрек-крек.

Заєць. А ти не смійся, я зараз і об'яви скрізь понаписую, (бере олівець і папір, нише). І ти у всіх питай. Хто чесний і хоче

повернути хазяїну загублену річ, той обов'язково свого доб'ється (вішає на берізку об'яву). Сорока, допоможи мені (Сорока допомагає). Ну. бувай здорова! Я піду додому, а то незабаром дощ хлине. (Тягне книгу.) Ох, яка книжка. (Вийшов.)

Сорока заглядає в об'яву

Сорока (читає). Хто загубив книгу, хай прийде по неї за такою адресою. «Три берізки, два сучки, спитати Зайця-Чорновухого». Стре-ке-ке-трек! Ото дурень. Знайшов книжку і хоче й повернути. (Звертається до глядачів.) А ви б таке вчинили? Що? Ви теж так зробили б? Невже? Стре-ке-ке! А я нізащо не повернула б! Той, хто губить речі, хай не буде такою роззявою. Стре-ке-ке-трек! де ж подівся той жучок, що я його спіймала на обід? (Шукає.) Мабуть, хтось украв! Стреке-ке-ке-трек! Я скаржитимусь! Стрек-стрек-стрек!

Біжить лисиця.

Лисиця. А, Сорока-білобока? Як живеш, що нового чути в нашому лісі?

Сорока. Новин багато. Стре- ке-ке-трек.

Лисиця. Багато? Розкажи, голубонько! Я дуже люблю слухати новини.

Сорока. Та от, остання новина. Засць-Чорновухий знайшов якусь книгу і хоче й повернути, але не знає кому. Ось і об'яву написав. Читай!

Лисиця. Х-х-т-о... Щось я погано бачу, окуляри забула вдома. Прочитай мені, голубонько.

Сорока (читає). Хто загубив книгу, хай прийде по неї за такою адресою. «Три берізки, два сучки, спитати Зайця-Чорновухого».

Лисиця. Ага, це добре. Зараз піду і заберу в нього книжку. (пішла повертається.) А де це є три берізки, два сучки?

Сорока. Підеш по цій дорозі, потім праворуч, потім ліворуч, а потім все прямо і прямо.

Лисиця. Спасибі, ха-ха-ха, зараз обдурю його. Ха—ха-ха!
Книжечка буде мою.

Сорока. Полечу, побачу, що буде далі. Стре-ке-ке-трек.

Завіса.

Дія друга

Галявина в лісі. Ростуть три великі берізки з довгими сучками.

Хатинка зроблена з лісового матеріалу. Біля неї на городі поростає.

Зайчиха. Співає.

Зайчиха.

На городі я Працюю,

Сил своїх я не шкодую,

Ах, ах, ох, ох,

Буде ріпка і горох.

Кожен кущик підгортаю,

Кожен день я поливаю,

Ах, ах, ох, ох,

Цибуля буде і горох.

Щось хмарилось, хмарилось, а дощу все немає. Куцохвостику!

Принеси мені, будь ласка, ще води. Треба огірочки полоти. Вони дуже люблять, коли х щедро поливають.

Куцохвостик. Мамо, мо лаітки не хочуть працювати. Зайчиха. А що ж твої лагіки хочуть?

Куцохвостик. Відпочивати, гратись, танцювати! (Танцює, наспівуючи.) Ах, ах, ох, ох, морква буде і горох.

Зайчиха. А лапки хочуть тримати, щоб потім з'сти: морквинку, калустку, огірочки?

Куцохвостик. Ще б пак! Вони ж такі смачненькі!

Зайчиха. А для того, щоб сти смачненько, треба попрацювати гарненько. Ось цю частину грядочки я поллю, а цю — ти. Гаразд? Ану, хто швидше і краще поллє?

Куцохвостик. Я швидше, я краще. (Побіг та приніс відро з водою.)

Зайчиха (іідбадьорює). Ні, я краще, ні, я швидше! (Співаюлї і поливають.)

Зайчиха. На городі ми працюємо,

Куцохвостик. Сил своїх ми не шкодуємо! Разом. Ах, ах, ох, ох, буде морква і горох! (2 рази)

Куцохвостик. Кожен кущик підгортасмо!

Зайчиха. Кожен день ми поливасмо. Разом. Ах, ах, ох, ох, капуста буде і горох!

Куцохвостик. Мамо, дивись, татко повертається! Що це він таке несе? Татко! Татко!

Зайчиха. І справді, татко щось велике приніс. Ану біжи, Куцохвостик, допоможи, швидше!

Куцохвостик іобіг. Зайчиха пораяься, прибирас. Входить Заець та Куцохвостик.

Зайчих. Начебто книжка якась.

Куцохвостик. Таточку, покажи скоріше, що це за книжка!

Заець. Тримай, тримай, так...так. Фу-у, ну й важка. Почекай, синку, не лізь, бо порвеш!

Зайчиха. Що це за книжка? Де ти и взяв?

Засць. Розуміш, іду я лісом, коли чую, біля старого дуба щось шелестить, я думав, що то лисиця до мене підкрадається, а то листочки від книжки вітер тріпоче. Підходжу ближче, дивлюсь, книжка лежить. (Звертається до сина.) Синку, не чіпай, порвеш!

Куцохвостик. Таточку, любесенький, дозволь подивитися!

Зайчиха. Ну, покажи вже, йому, що там.

Засць. Це ж не наша. Я зараз повинен написати ще дві-три об'яви, може, і знайдеться хазяїн.

Зайчиха. Та ще встигнеш! Покажи.

Засць. Ну, добре. Тільки обережно. (Бере окуляри. Читвас.)
«Українські народні казки» (перегортає обкладинку).

Куцохвостик. Які гарні малюночки! Таточку, прочитай цю казочку.
Будь ласка!

Засць. Яку цю? Ну, добре. І ти, Зайчихо, сідай ближче, слухайте!

Можна читати, яку завго дно, небеличку казку. Музика,
зміна декорацій, зимові дерева.